

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : Beroep
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. M.A. Fierstra
(lid) : mr. S.B. de Pauw Gerlings
(lid) : mr. M.E. Companjen
juridisch secretaris : mr. M. Kaemingk

Zaaknummer : B 2022003/2022-33-03

In de zaak van:

1. Betrokkene in hoger beroep

Naam : [Betrokkene]
Adres : [adres]
PC/Gemeente : [woonplaats]
Gemachtigde : mr. A.W. Brantjes

2. Aangever in eerste aanleg

Naam sportbond : Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie
Gevestigd te : Beekbergen
Vertegenwoordigd door : mr. J.B. Develing (aanklager bij het ISR)

3. De procedure

- Op 22 april 2022 heeft de tuchtcommissie een beslissing genomen met het opschrift "(Tussen)uitspraak van de tuchtcommissie" in een procedure die aanhangig is gemaakt door de aanklager namens de KNGU tegen [Betrokkene] (hierna: betrokkene).
- Betrokkene heeft zich bij de tuchtcommissie op het standpunt gesteld dat de aanklager niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat het Algemeen Tuchtreglement 2020 niet van toepassing is, dat de gedragingen waarop de aanklacht ziet volgens het Algemeen Tuchtreglement 2015 zijn verjaard, althans dat de mogelijkheid tot vervolging is vervallen.
- De aanklager heeft op dit (preliminaire) verweer gereageerd.
- De tuchtcommissie heeft als volgt besloten:
 - o verklaart de aanklager ontvankelijk in zijn aangifte tegen betrokkene;
 - o stelt betrokkene in de gelegenheid om binnen vier weken na heden een inhoudelijk verweerschrift in te dienen;
 - o houdt iedere verdere beslissing aan.
- Bij e-mail van 18 mei 2022 heeft de tuchtcommissie haar beslissing dat zij geen tussentijds beroep tegen de beslissing van 22 april 2022 toestaat, aan betrokkene medegedeeld.
- Bij beroepschrift van 18 mei 2022 heeft betrokkene beroep ingesteld tegen de beslissing van de tuchtcommissie van 22 april 2022 en tegen de beslissing van de tuchtcommissie van 18 mei 2022.

- Betrokkene heeft de commissie van beroep verzocht:
 - o bij voorlopige voorziening te bepalen dat de inhoudelijke procedure ten overstaan van de tuchtcommissie wordt geschorst in afwachting van een finaal oordeel over de ontvankelijkheid;
 - o de uitspraak van 22 april 2022 te vernietigen;
 - o aanklager alsnog niet-ontvankelijk te verklaren in zijn aangifte;
 - o aanklager te veroordelen in de kosten van deze procedure waaronder begrepen de advocaatkosten die zijn gemaakt door [Betrokkene].
- De aanklager heeft dit beroepschrift beantwoord.

4. De gronden van beroep

Standpunt betrokkene

- 4.1. Betrokkene is ontvankelijk in het beroep tegen de uitspraak van de tuchtcommissie van 22 april 2022. Het Algemeen Tuchtreglement 2022 voorziet in de mogelijkheid van hoger beroep tegen een uitspraak van de tuchtcommissie en het maakt niet uit of een uitspraak een einduitspraak dan wel een tussenuitspraak is. Betrokkene heeft belang bij dit beroep omdat de inhoudelijke procedure grote negatieve publiciteit zal opleveren. Dat kan voor hem veel schade opleveren. Het beroep richt zich ook tegen de beslissing van de tuchtcommissie van 18 mei 2022 waarbij onder meer is overwogen dat beroep tegen de beslissing van 22 april 2022 niet mogelijk is anders dan met het beroep tegen de einduitspraak en waarbij het verzoek om schorsing van de inhoudelijk procedure is afgewezen omdat deze anders onnodig zou worden vertraagd. Betrokkene merkt hierbij op dat hij steeds bereid is geweest voortvarend zijn verweer in te dienen. Betrokkene stelt dat de aanklager niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat het Tuchtreglement 2020 niet van toepassing is en omdat de feiten waarop de aangifte ziet zijn verjaard, dan wel dat de mogelijkheid tot vervolging of in dit geval tot het doen van aangifte is vervallen op basis van het wel toepasselijke Algemeen Tuchtreglement 2015. De beslissing van de tuchtcommissie van 22 april 2022 is voorts in strijd met fundamentele rechtsbeginselen.

Standpunt aanklager

- 4.2. De aanklager heeft naar aanleiding van de wens van betrokkene beroep in te stellen tegen de beslissing van de tuchtcommissie van 22 april 2022, zich bij brief van 10 mei 2022 op het standpunt gesteld dat het toepasselijke tuchtreglement niet voorziet in de mogelijkheid een tussenuitspraak te doen. Hij vreest dat het beroep leidt tot verdere vertraging van de behandeling van de zaak. Voorts meent de aanklager dat de vrees van betrokkene voor negatieve publiciteit moet worden afgewogen tegen het belang van de melders en van de sport in het algemeen om binnen een redelijke termijn tot afronding van de tuchtrechtelijke procedure te kunnen komen. De aanklager concludeert tot afwijzing van het verzoek van betrokkene.

5. De beoordeling door de Commissie van Beroep

- 5.1. Voordat de commissie van beroep kan oordelen over de beslissing van de tuchtcommissie van 22 april 2022 moet de vraag worden beantwoord of tegen deze beslissing beroep kan worden ingesteld.
- 5.2. De aangifte stelt aan de orde gedragingen die hebben plaatsgevonden voor 2013 en is op 16 december 2021 gedaan naar aanleiding van meldingen in september 2020. Daarom moet eerst worden vastgesteld of deze vraag moet worden beantwoord met toepassing van het Tuchtreglement Algemeen Tuchtrecht Instituut Sportrechtspraak dat op 30 juli 2020 in werking is getreden (hierna: Algemeen Tuchtreglement 2020) of met toepassing van het Algemeen Tuchtreglement Instituut Sportrechtspraak dat op werking is getreden op 1 januari 2015.

Uit artikel 2, lid 1, Algemeen Tuchtreglement 2020 volgt dat bepalend is voor het toepasselijke tuchtreglement de datum van de aangifte of de datum waarop de aanklager de beklaagde in staat van beschuldiging heeft gesteld. In dit geval is sprake van een aangifte. Daarom is het tuchtreglement dat gold op 16 december 2021, de datum van de aangifte, van toepassing is. De vraag of tegen de beslissing van de tuchtcommissie van 22 april 2022 beroep kan worden ingesteld moet dus met toepassing van het Algemeen Tuchtreglement 2020 worden beantwoord.

- 5.3. De commissie van beroep beantwoordt de vraag of beroep kan worden ingesteld tegen de beslissing van de commissie van beroep van 22 april 2022 ontkennend. Artikel 24 Algemeen Tuchtreglement 2020 bepaalt dat beroep kan worden ingesteld tegen een uitspraak van de tuchtcommissie. De omstandigheid dat de tuchtcommissie een beslissing aanmerkt als tussenuitspraak is niet beslissend voor het antwoord op de vraag of het gaat om een uitspraak waartegen beroep bij de commissie van beroep kan worden ingesteld. Voor dit antwoord is overigens de eventuele afwezigheid van een dergelijke aanduiding evenmin relevant. Artikel 1 noch enig andere bepaling van het Algemeen Tuchtreglement 2020 definieert het begrip uitspraak. De systematiek van het Algemeen Tuchtreglement 2020 bevat wel echter een aanwijzing dat onder een uitspraak in de zin van artikel 24 Algemeen Tuchtreglement 2020 wordt verstaan een beslissing waarin wordt geoordeeld dat de in de aangifte bedoelde overtreding niet of juist wel is begaan. In het eerstbedoelde geval wordt de beklaagde vrijgesproken terwijl in het tweede geval wordt bepaald welke straf voor de overtreding wordt opgelegd (artikel 25, leden 2 en 3, Algemeen Tuchtreglement 2020). De beslissingen die de commissie van beroep kan nemen, sluiten hier op aan (artikel 23, leden 4 en 5, Algemeen Tuchtreglement 2020). Het beroep tegen een uitspraak van de tuchtcommissie betreft een beslissing waarbij de beklaagde wordt vrijgesproken of wordt veroordeeld. Het gaat dus om een beslissing waarbij de beoordeling door de tuchtcommissie van de aangifte tot een eind komt. Artikel 25, lid 4, Algemeen Tuchtreglement 2020 dat betrekking heeft op het rechtsgevolg dat wordt verbonden aan het instellen van het beroep tegen de tenuitvoerlegging van een opgelegde straf, bevestigt deze interpretatie doordat in de mogelijkheid van opschorting van de uitspraak van de tuchtcommissie uitsluitend is voorzien indien een straf is opgelegd en niet als het gaat om andere beslissingen. Dit brengt mee dat beslissingen van de tuchtcommissie waarmee de behandeling van de klacht niet tot een einde komt, in beginsel niet als zodanig aan de commissie van beroep kunnen worden voorgelegd.
- 5.4. Een beslissing van de tuchtcommissie die wordt genomen bij de behandeling van de aangifte kan in beginsel niet worden aangemerkt als een uitspraak in de zin van artikel 23 Algemeen Tuchtreglement 2020 waartegen afzonderlijk beroep kan worden ingesteld. Van dergelijke beslissingen kan hoger beroep slechts tegelijk met dat tegen de einduitspraak, dat wil zeggen de beslissing waarmee aan de behandeling van de klacht een einde komt, worden ingesteld, tenzij de tuchtcommissie anders heeft bepaald. Daarvan is de commissie van beroep niet gebleken.
- 5.5. Het voorgaande brengt mee dat geen beroep kan worden ingesteld tegen de beslissing van de tuchtcommissie van 22 april 2022 omdat die beslissing niet tot gevolg heeft dat de behandeling van de aangifte van 16 december 2021 wordt beëindigd en de tuchtcommissie niet heeft bepaald dat met betrekking tot die beslissing een uitzondering op dit beginsel gerechtvaardigd was en wel hoger beroep mogelijk was. De commissie van beroep zal het beroep voor zover dat betrekking heeft op deze beslissing niet-ontvankelijk verklaren. Evenmin kan daarom beroep worden ingesteld tegen de beslissing van de tuchtcommissie van 18 mei 2022 waarbij het verzoek om tussentijds beroep tegen de beslissing van 22 april toe te staan is afgewezen. Ook in zoverre zal het beroep daarom niet-ontvankelijk worden verklaard. De kosten verbonden aan de behandeling van dit beroepschrift komen ten laste van betrokkene.

6. De uitspraak

De commissie van beroep:

- verklaart het beroep tegen de beslissing van de tuchtcommissie van 22 april 2022 en tegen de beslissing van de tuchtcommissie van 18 mei 2022 niet ontvankelijk;
- veroordeelt betrokkene in de kosten van de behandeling in zaak, in deze zaak bepaald op € 500,-.

Hilversum, 14 juli 2022

mr. M. Fierstra
(kamervoorzitter)

mr. M. Kaemingk
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: